

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: Bc. Jana Hochmanová

Vysoká škola: Jihočeská univerzita, PF

Katedra hudební výchovy

Aprobace: HV-ZSV

Datum odevzdání posudku: 3. 5. 2023

Vedoucí práce:

doc. PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Tři figurální kompozice litaní z 18. a 19. století

Jádrem předložené práce je edice tří figurálních litaní z přelomu 18. a 19. století, jejichž kopie pocházejí z českokrumlovských fondů. Ve dvou případech jde o litanie ke sv. Janu Nepomuckému, jejichž opisy pocházejí z kůru kostela sv. Víta (autory zhudebnění jsou vídeňský skladatel Tobias Gsur a někdejší českobudějovický regenschori Jan Nepomuk Vocet). V třetím případě jde o starý tisk loretánských litaní od Johanna Antona Kobricha z fondu minoritského konventu. Za přepisem zmíněných skladeb jistě stojí úctyhodný objem času a úsilí, edice v součtu čítá více než 100 stran partitury a zcela jistě může posloužit jako podklad pro novodobé provedení. Partitura je vysázena přehledně, bez rušivých konfliktů notačních znaků, autorka neopomenula ani relativně pracný zápis generálbasových čísel u partu varhan. Z praktického hlediska bych uvítal sjednocení některých detailů, v nichž patrně diplomantka doslovně respektuje původní zápis (např. různé frázování prvních a druhých houslí, nejednotný grafický zápis triol, nejednotná artikulace). Ediční činnost je však vždy kompromisem mezi věrností zápisu a editorskými zásahy, přičemž plně respektuji, že první z naznačených cest má své opodstatnění. Tuto část práce tedy celkově hodnotím velmi pozitivně a uvítal bych, kdyby se přepsané litanie podařilo živě provést.

Teoretickou část práce tvoří obecná charakteristika hudebního baroka a klasicismu, komentář k litaním z historického i hudebního hlediska, biografické informace o skladatelích, popis pramenů a rozbor (či spíše popis) všech tří skladeb. Celkově tato část poměrně úspěšně plní svou základní informační úlohu, byť v nestejně míře. Osobně bych bez problémů oželel úvodní kapitoly o době baroka a klasicismu, v nichž se objevují i poměrně diskutabilní či vyloženě mylná tvrzení. Do jisté míry jde o relativně pochopitelný důsledek přejímaných koncepcí domácích hudebně-historických příruček, jež namnoze nahlízejí na historická období z marxistického úhlu (např. teze o tom, že období baroka pojmenováváme jako „dobu pobělohorskou“ či „dobu temna“). V některých (a spíše ojedinělých) případech však autorka zřejmě plně nepochopila sdělení, jež parafrázuje. Patří k nim třeba tvrzení, že deismus „zpochybňoval principy církevního učení, podle nichž Bůh stvořil svět, ale dále do jeho chodu nezasahuje“ (deismus pochopitelně tuto myšlenku nezpochybňuje, naopak ji prosazuje jako základní východisko). O poznání přínosnější jsou dle mého soudu pasáže věnované charakteristice litaní, které tematizují řadu souvislostí a v kontextu dané práce jsou vysoce relevantní. Kritické poznámky a popisy pramenů jsou zpracovány s chvályhodnou péčí a důsledností.

Jazykovou stránku pokládám za vcelku uspokojivou, byť ne zcela prostou občasných stylistických přehmatů. V textu se neobjevují rušivé překlady či gramatické chyby. Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**

podpis recenzenta práce

V Českých Budějovicích dne 3. 5. 2023

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	----------------	--------------------	--------------	------------------